

undo enī inposuit qđ inposuit & curando n̄ fac̄ qđ rogat.
te exaudiri ad p̄sentem uoluntē. exaudiendo ad fū
sanitatem. & hoc utiq; ad uoluntatem. nā utiq; sanus ēē uult
inquieti. Per se ē ergo dñs omnib; inuocantib; eum sed
is omnib; omnib; qui inuocant in ueritate. AD LOCUM
psalmus sonat cuiusdam uox ē. Quae si uultis uerā ē exostans
iā suā ad laudandū dñm. & dicentem sibi. lauda anima mea
. Aliquando enī in tribulationib; atq; in tēptationib; uis
uitae. uelut nolis conturbatur anima. cuius p̄turbationem

(574)

ad huc portas. Stulam illam gloriae immortalitatis numquid ac
& quasi iam saturatus non rogas. Beati qui esurunt & sitiunt iusti
quia ipsi saturabuntur. Ergo si bonus es. dñs quia ista tibi dedit. quan
beatior eris cum se ipsi tibi desera. Desiderasti tunc alio re
desidera & ipsum. Neque enim uere dulcius est ista quam ille. Ali
aliqua parte comparandis sunt illi. Ergo qui dñm ipsum a quo accep
tus gaudet & proponit his omnibus rebus quas accepit. ipse inuocat
inueritate. Nam ut noueritis ista libus hominibus pponat & licet
sit ista omnia de quib. gaudes uell & tibi auferre uis. iam non amabit

percipe auribus. Repp&itio confirmatio ē. In ueritate tua exaudi
me in tua iustitia. pe ut cūq: accipiat cūdicat in tua iustitia. Cō
mendatio ē enī grāe pe unusquisq: nr̃i iustitiā suā putat. Haec
enī iustitia dī est. quā nō habetis. *Isaia. 64. 6*

Et ne intres in iudicio cū seruo tuo. Qui cū illo intret in iudici
cium nisi qui ignorantes di iustitiā suā uolunt constituere. Quid ē
qđ ieiunauimus & non uidisti defraudauim' animas nr̃as & nescisti
tamquā dicentes. Fecim' qđ iussisti quare non reddis qđ pmissisti.
Respondet tibi d's. ut accipias qđ pmissi ego dabo ut faceres. Quare